

DANMARKS NATIONALBANK

København, den 2. maj 1979

Fælles regler for forsikringsselskabers og pensionskassers udlån mod pant i ejerboliger*1. Direkte lån.*

- a) Lånenes løbetid må højst være 30 år ved belåning af nybyggeri og om- og tilbygninger og højst 20 år i andre tilfælde. Lånene må ikke afvikles på mere lempelige vilkår end fuldt amortisable annuitetslån.
- b) Kursen for lånene fastsættes således, at den effektive rente ikke er lavere end den for tilsvarende andre placeringer gældende markedsrente.
- c) Selskaberne og pensionskasserne skal gennem indhentelse af oplysninger om låneformålet bestræbe sig på, at lånene fortrinsvis ydes til finansiering af byggeri, herunder om- og tilbygning, samt i forbindelse med ejerskifte.

2. Køb af pantebreve.

Pantebrevets løbetid m. v. skal respektere de ovenfor under 1. a) og c) anførte regler.

3. Udlån til finansieringsselskaber m.v.

Der må ikke via udlån til finansieringsselskaber, der kontrolleres af forsikringsselskaber, ydes lån mod pant i ejerboliger på lempeligere vilkår end ovennævnte, ligesom forsikringsselskaber og pensionskasser afstår fra at yde gældsbevslån mod sikkerhed i pantebreve, der ikke opfylder disse vilkår.

4. Indberetning.

Forsikringsselskaber og pensionskasser, der har tilsluttet sig de fælles regler, indsen-

der hvert kvartal en kopi til Danmarks Nationalbank af den oversigt over deres samlede udlån og bevægelser heri i kvartalets løb, som indsendes til Danmarks statistik (skema 4), idet der under skemaet som supplerende oplysning opføres tal for, hvor stor en del af udlånet under 1. 2. 1. 2. (beboelsesejendomme – andre formål), der har forbindelse dels med om- og tilbygning, dels med ejerskifte.

Erhvervsudvalgets spørgsmål 26:

Under samrådet i dag oplyste boligministeren, at forsikrings- og pensionskasserne lovligt har kunnet anbringe midler hos vekselere, bankierfirmaer m. v., som kan videreudlåne til forbrugsformål. Omfanget heraf ønskes oplyst.

Industriministerens svar:

For så vidt angår de midler, der ikke er »frie« efter lovene om forsikringsselskaber og pensionskasser, kan sådan anbringelse ikke ske. Ved frie midler forstås i denne sammenhæng den mindre del af selskabernes og kassernes midler, som ikke efter lovgivningen er bundne til dækning af forsikrings- eller pensionsforpligtelserne. For pensionskasser er det i øvrigt efter forsikringsrådet tvivlsomt, i hvilket omfang de overhovedet har midler, der kan betegnes som »frie«.

Omfanget af frie midlers anbringelse kendes ikke.